

Cardedeu

Hem perdut!

Si; diguem-ho clar: Hem perdut! L'Esquerra ha tingut més força, i qui diu més força, diu més «barra» i menys vergonya per a coaccionar la gent. En una paraula: ha sabut fer us de tots els mitjans per a vèncer.

En circular, dijous al matí, la nova de que el dia anterior havien estat despatxades obreres de la fàbrica de Ramon Senesteva per negar-se a votar la candidatura d'Esquerra, semblà un pànic en la vila, que forçosament havia de repercutir diumenge a les urnes.

I, efectivament, diumenge vegérem com aquells homes amics nostres, que ens havien promès el vot, sigui per voluntat, per companyonia o pel que sigui, es presentaren a votar portant la candidatura d'Esquerra i arronçant l'espatlla perquè el pas que donaven no era la seva voluntat.

No! Era davant la temença de que el fill, la filla, el germà o el parent, perdesin el trist jornal de cada dia. Eren treballadors, o treballadores, que, davant la coacció, es veien obligats a sucumbir, a abaixar la testa i votar per l'Esquerra contra la seva voluntat.

Dijous matí les obreres despatxades passaven uns fulles que explicaven el fet i invitaven el poble que medités respecte el mateix. En alguns carrers, aquestes obreres foren la «riota» de la gent d'Esquerra, que seguia darrera d'elles cridant: «Fort! Massa poc!» A l'endemà circularen unes noves fulles, redactades no sabem per qui, però escampades pel conserge de l'Esquerra, que deien: «Al Poble Liberal», i més avall: «El fet d'haver sigut despatxades aquestes obreres és solsament per la manca d'educació rebuda tal volta de «papas» analfabets, que han influenciat aquestes inconscients treballadores».

Després d'això, invitem a aquest gran «sabiàs» cardedeuenc—que no coneixem, però que si el coneguéssim i un dia el rifaven no en comprariem números—que abandoni el nostre poble si és que viu entre analfabets. Però que li consti abans que sense ell també podem fer; que no ens farà cap falta. Que si desgraciadament en la nostra vila hi ha tants analfabets com ell vé a suposar, hi ha, en canvi, una majoria que no ho són i que sense ell també podem fer.

La fulla acaba dient: «Es en nom de l'educació, de la cultura i de la justícia.»

A propòsit de cultura, ens poguérem convèncer de la molta que tenien, quan al peu del col·legi, per a insultar-nos de lluny, empraven frases d'una barroeria vergonyosa, que nosaltres—sense cultura, segons ells—no hem emprat mai.

En l'assemblea esquerrista del dia 5, comentada ja la setmana passada, l'últim

orador, aquell que ballava dalt de l'escenari, deia que ells eren liberals; atacava les dretes, que les comparava als déus d'aquell temps que deien: «No moveu el vostre cap, perquè el vostre cap pertany a Ulises». En canvi ells, aquests homes que es titllen de liberals i de demòcrates, l'any 1934, en plena República i en plena democràcia, han dit a les obreres de la fàbrica: «No voteu la dreta, perquè el vostre vot pertany a l'amo i l'amo és d'esquerra». El mateix que digueren aquells déus.

Les paraules, dolces i picants, plenes d'un encís poètic estudiat, que digué aquell últim orador, les podríem contradir una per una, perquè és el mateix que han fet ells; i encara que «analfabets», tenim memòria, gràcies a Déu, per bé que ara com ara no ens interessa allargar la polèmica.

Abans d'acabar, però, voldríem dedicar quatre paraules,—només que quatre paraules—a aquells homes que sense treballar a la fàbrica, abans de l'elecció es comprometeren a donar el vot, no per un ideal de dreta, no; sinó en defensa d'un ideal propi, i el dia de l'elecció s'en abstingueren o votaren en contra. Aquests homes, o són molt covards o són molt canalles.

El vespre, en Els Tres Pins (Esquerra), fou celebrada la victòria amb un gran ball de «patacada», en el qual els futurs regidors feien gala de les seves habilitats de sarauïstes.

Vilanova

Visita

Diumenge passà el dia en aquest poblet el Director de «La Vanguardia» senyor Calvet, conegut vulgarment per «Gaziel», pseudònim que l'ha fet popular arreu de nostra terra i d'enllà les fronteres.

L'acompanyaren la senyora Victòria del Moll i les seves distingides famílies.

Feren el dinar al camp, en el lloc anomenat Bosc d'En Farigola, lloc del qual en quedaren enamorats per l'hermosa vista de què es disfruta, així com també per la temperatura benigna que hi fa en totes les èpoques de l'any.

La lluita electoral i els deures d'informadors ens privaren de poguer saludar el senyor Calvet, cosa que sentim de debò.

Prometé tornar aviat, ço que ens plaurà en gran manera per poguer retre-li les atencions que es mereix.

Enllaç

Dissabte passat contragueren matrimonial enllaç el nostre convef En Manuel Ganduixé i Ganduixé amb Na Maria del Carme Solé i Agustí, veïna de Llissà de Munt.

Els novells esposos, als qui desitgem tota mena de felicitats, passen a viure al veí poble de Palou.

SANTA AGNÈS

Resum de la setmana

A la fi ha arribat el dia de la lluita, puix ha estat tota la setmana un brogit, i una o altra cara estranya es veia per aquests camins, i tots eren a fer «vots», i a mida que la lluita s'apropava augmentava el trànsit i el brogit, i tothom anava decidit i de cara a la felna.

Tothom era preguntant-se per qui hom aniria a votar, i tots oferien victòria pels del seu partit, encara que tot seguit hom veia qui guanyaria, però per això no deixaven pas per prometre que posarien l'enllumenat sense costar cap diner, i fins a l'extrem s'ha arribat que prometien a una pobre velleta vídua que el seu fill hauria d'anar a fer el servei militar, com si no fos vídua, i li feren creure aquesta gent que la llei ja no existia, si no votava la seva candidatura. Fins un pagès que podava la seva vinya, el portaren al bosc i allí conversaren per a poder-lo conquistar; a altres els prometien que per cada casa passaria la carretera i que faria més voltes que una sopera, i que si guanyaven als tres mesos ja fóra començada, i d'altres mil propòsits usaven, però hom creia que havent-se d'arribar a aquestes coses no era pas tot victòria.

El diumenge de bon matí, Mare de Déu quin moviment! Uns per ací, altres per allà, i d'aquesta manera s'arribà a l'hora de dinar.

Una visita rebèrem de La Roca; eren senyores interventores, però no demanaren per a entrar al Col·legi, i és que segons deien s'havien descuidat els poders.

Tothom després de dinar es posà a treballar d'una manera ferma i ja hom es dalia per la victòria.

A les quatre de la tarda, la lluita finí i es procedí tot seguit a fer l'escrutini, i amb gran alegria els nostres amics sortien elegits; d'aquesta manera Santa Agnès tindrà com representants En Esteve Vilà i En Pere Cañes, ja que del contrari, se'ns havia oblidat, puix els altres no posaren cap candidat per Santa Agnès. Es veu que no ens tenen per res!

Ara la lluita s'ha acabat; tots a treballar per al poble, i vosaltres, amics Vilà i Cañes, activeu tot seguit tot el que sigui en bé del poble de La Roca.

G. A.

**Diu que quan el zepel·lí
d'aquí Espanya aixeca el vol
proveeix sempre a desdir
de l'Anís del Picarol.**

**Francesc Ventura
Granollers**